

AFDELING GENK

UW STAD ... UW MENING

**PROGRAMMA GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN
8 OKTOBER 2006**

INLEIDING

Korte geschiedenis Stad Genk

Op het einde van de jaren '60 tekende de gemeente Genk zeer ambitieuze plannen uit om tegen de eeuwwisseling een 100.000 mensen tellende stad te worden. Vooral een tegenvallende economische ontwikkeling zorgde voor een rem op de geplande groei.

Genk was tot voor de gemeentelijke fusies in de jaren '70 de derde grootste gemeente van Vlaanderen en telde op haar grondgebied niet minder dan drie van de in totaal zeven Limburgse steenkoolmijnen.

Winterslag, Waterschei en Zwartberg ontwikkelden zich tussen de twee oorlogen als de echte woon- en werkkernen van Genk. Het centrum omvatte enkel de oude dorpskern, een tramhalte en wat lokale handel. Rond elke mijnschacht ontwikkelden de mijnbaronnen een eigen leefgemeenschap met woningen - de zogenaamde cités -, winkelstraten, scholen en ziekenhuizen.

De cités, stuk voor stuk architecturale meesterwerken waarvan vooral de eerste cité van Winterslag een pareltje is, zijn ontworpen om de hele gemeenschap te huisvesten en dit van de gewone koppel tot de directeur. Een mix van woningen maar ook van mensen is het gevolg van deze woningvorm.

De eerste grote veranderingen kwamen er door de groeiende activiteit van de steenkoolindustrie, de verhoogde nood aan arbeidskrachten en het niet voorhanden zijn van deze arbeidskrachten op de eigen 'markt'.

Genk en Limburg kenden gedurende verschillende decennia meerdere immigratiegolven van gastarbeiders, eerst uit het Oostblok, later uit Zuid-Europa en Noord-Afrika en tenslotte uit Azië.

Indien vandaag slechts 15% van de Genkse bevolking van buitenlandse afkomst is, moet men toch weten dat tweederde van de Genkse inwoners een naam van 'vreemde' origine draagt ... en de stad bewoners van 83 verschillende nationaliteiten herbergt.

De nood aan woningen rond de mijnzetel leidde aanvankelijk tot het ontstaan van 'logementshuizen', de zogenaamde huurkazernes of barakkendorpjes. Eentje bleef overeind tot midden de jaren '90 en is door iedereen in Genk gekend als 'Oud Texas. Daarnaast ontwikkelden zich ook nieuwe buurten met sociale verkavelingen voor gepensioneerden of anderen die werk vonden in diensten of nevenbedrijven van de mijnen.

Midden de jaren '60 vestigde Ford haar fabriek in Genk-Zuid. Dit betekende de start van de ontwikkeling van een vierde industrieterrein en een bijbehorende 'woonwijk'.

Vier grote industrieterreinen, een haven, twee autostrades in de onmiddellijke omgeving, liefst vier treinstations en meerdere grote verkeersaders maakten van Genk de derde industriepool van Vlaanderen.

Ondanks de mijnsluitingen, de eerste in Zwartberg in 1966, kon een geslaagde reconversie in de jaren '90 een belangrijke tewerkstelling in Genk behouden en dus een deel van de bevolking verankeren. De ambitie van de jaren '60, 100.000 inwoners, kon echter nooit meer waargemaakt worden. Sinds 1980 is de bevolking in Genk amper toegenomen.

Door de mijnsluitingen werden heel wat taken die in het verleden door de 'charbonnage' werden uitgevoerd, overgenomen door de lokale overheid. Niet in het minst bepaalde de overname van het woonpatrimonium van de steenkoolmijnen door sociale

woonmaatschappijen de verdere ontwikkeling van de tuinvijken en ook van de nieuwe wijken.

Na de mijnsluitingen werd Genk de laatste jaren opnieuw geconfronteerd met herstructureringen en arbeidsplaatsenverlies, ditmaal bij Ford, met als gevolg een nieuwe stijging van de werkloosheid.

Problematiek van de stad Genk

De huidige meerderheid houdt te weinig rekening met de mening van haar burgers. De uitslag van een volksraadpleging bijvoorbeeld werd genegeerd.

De stad wordt geconfronteerd met een hoge werkloosheid en vooral jeugdwerkloosheid. De tewerkstelling is geconcentreerd rond een monocultuur, nl. de auto-industrie, waardoor ze conjunctuurgevoelig is en vooral gericht op laaggeschoolden. De werkloosheid verzamelt de armere bevolking in de nieuwe sociale wijken en de oude mijncités. Dit geeft aanleiding tot gettovorming, wat aan de basis ligt van de problemen die elke grootstad kent : verpaupering en stadsvlucht.

Genk wordt zwaar getroffen door dit laatste probleem, de **stadsvlucht**. Gezinnen en alleenstaanden die het beter doen, alsook geschoolde en hooggeschoolde jongeren verlaten de stad, terwijl de stad zelf als een sociale spons blijft fungeren.

Het onvriendelijke parkeerbeleid, niet aangepast aan de noden van bezoekers, bewoners en handelaars, betekent op korte termijn de dood van het centrum.

Het stadsbestuur maakt veel masterplannen, maar voert te weinig uit. 18 jaar na de mijnsluiting is er nog steeds geen structurele oplossing voor de werkloosheid.

Een vaak belachelijke en onlogische verkeersinfrastructuur zorgt voor een onduidelijke verkeersreglementering. Het is voor bezoekers, en zelfs voor de inwoners, niet steeds duidelijk waar ze moeten rijden.

Genk heeft als centrumstad, bij gebrek aan een uitgaansbuurt, een tekort aan leven in de stad.

Met KRC Genk heeft Genk een topper. Grote broer voetbal is dus goed bedeed, maar er is te weinig aandacht voor de andere sporttakken.

Het fiscaal onvriendelijke beleid werkt de verankering van personen en bedrijven tegen.

De vergrijzing van onze bevolking komt eraan en de stad is er niet klaar voor : er zijn geen concrete projecten om dit probleem op te vangen.

Uitdagingen voor Genk

De stad Genk moet de projecten, ook de grote, veel concreter maken voor haar bevolking. Het beleid moet getoetst worden door het organiseren van volksraadplegingen.

Genk moet de 3de grootste industriestad blijven, met een hogere tewerkstellingsgraad voor de eigen Genkse bevolking dan nu, en een betere sociale mix door het omkeren van de stadsvlucht, waar het aangenaam en betaalbaar wonen is, voor zowel jong als oud.

We moeten de 'braindrain' tegengaan en onze jongeren, vooral de hooggeschoolden, in Genk houden.

De bipool Hasselt-Genk moet ontwikkeld worden. Er moet een synergie ontstaan tussen beide steden. De Hasseltweg en de lightrail moeten als het ware de navelstreng vormen met in het midden Bokrijk als groene long. Zo kunnen 3 partners betrokken worden: Genk, Hasselt en de provincie Limburg. Rond de Hasseltweg kan een uniek project ontwikkeld worden, zowel cultureel als commercieel. De vroegere droom van het themapark 'Fenix' ligt eigenlijk klaar

om ontwikkeld te worden rond de Hasseltweg. In plaats van de huidige ‘salamipolitiek’, nl. steeds een ander stukje Hasseltweg aanpakken, moet er een groter project komen. Een thema voor Bokrijk kan zijn : ‘een toekomstige visie rond bouwen’.

Genk moet een bruisende centrumstad worden met een parkeervriendelijk beleid voor hij die Genk wil bezoeken en de Genkenaar zelf. Het station is een ideale plek om extra en betaalbare parkings te creëren.

UW MENING TELT!

“De VLD is wel bereid respect op te brengen voor UW mening.”

VLD-Genk is de partij voor wie uw mening ook echt telt.

De volksraadpleging in 2002 heeft bewezen dat vanuit de oppositie het beleid mee bepaald kan worden. Door het wegstemmen van de schouwburg zijn heel wat middelen vrijgekomen waardoor andere projecten, die de VLD als alternatieven voorstelde, konden gerealiseerd worden. Bijvoorbeeld de ontwikkeling van C-Mine in Winterslag en de aankoop van de Limburghal.

Spijtig genoeg ontwikkelt de huidige meerderheid, zonder nieuwe raadpleging van de bevolking, toch nog een deel van het project dat werd weggestemd. De stad had met het nieuwe project terug naar de burger moeten stappen.

De mensen moeten dan ook meer greep krijgen op het lokale beleid. Op buurt- en wijkniveau zal via bewonersvergaderingen inspraak verleend worden in de beleidsprioriteiten. Volksraadplegingen, ook op buurt- en straatniveau, zorgen ervoor dat beslissingen gedragen worden door representatieve groepen.

UW THUIS

Een gebrek aan betaalbare bouwgrond en beschikbare woningen maakt het moeilijk om jonge gezinnen naar Genk te halen en de Genkenaren in Genk te houden. Zij moeten een eigendom in Genk kunnen verwerven. De stad kan en moet hier belangrijke inspanningen doen.

De stadsvlucht

In 2004 telde de stad Genk 63.599 inwoners. Dit betekende ongeveer 2000 inwoners meer op 25 jaren of amper een groei van 80 inwoners per jaar. Tot in 1997 kende Genk een groei van slechts 1,36%. Dit percentage werd de laatste jaren wel wat recht getrokken door een positief geboorteoverschot. Globaal is dit echter een laag percentage voor Genk in vergelijking met de omliggende gemeenten.

De belangrijkste verschuivingen doen zich voor in immigratie vanuit het buitenland en emigratie naar andere Belgische gemeenten. Deze beweging beïnvloedt zeer sterk de samenstelling van de bevolking en de invulling van het zeer uitgebreide sociale huurpatrimonium dat in Genk 13,6% van de totale woongelegenheid omvat. Het zijn immers vooral de gezinnen uit de betere inkomensklasse die wegtrekken uit de stad.

Verschillende oorzaken liggen aan de basis van de stadsvlucht

Heel wat maatschappelijke factoren beïnvloeden immers de vestiging- en vertrekredenen van de bevolking, zoals vb. :

- de gemeente: ligging, ontsluitingsmogelijkheden, groen en open ruimte, streekgebondenheid, werkgelegenheid
- de woonomgeving: sociaal aanvaardbaar, een doorsnee aan voorzieningen, sociale gebondenheid (familie, vrienden), geringe milieu- en verkeershinder
- de woning en de bouwgrond: aanbod aan kwalitatief goede huurwooneenheden, de prijs van de bouwgrond, mogelijkheid tot open bebouwing, oppervlakte van de bouwgrond, bouwvoorschriften
- werkgelegenheid

De bevolking van Genk is de afgelopen 25 jaar slechts licht toegenomen door de negatieve invloed van het migratiesaldo op het positief natuurlijk saldo. Anders gezegd: er worden genoeg Genkenaren geboren, maar er vertrekken meer Genkenaren uit Genk weg dan dat er niet-Genkenaren zich in onze stad komen vestigen. Deze stadsvlucht maakt dat Genk nog steeds geen volwaardige stad is en hard moet investeren in meerdere sectoren om het tij te keren.

Het grote aantal sociale huurwoningen, gettovorming, een ontbrekend historisch centrum, de hoge werkloosheid, een groot aantal vreemdelingen, slechte mobiliteit en een toenemende vergrijzing zowel als een groot gebrek aan betaalbare bouwgrond zijn enkele van de knelpunten.

Genk is een arbeidersstad met een te kleine middenklassenpopulatie, wat gevolgen heeft voor tewerkstelling, investeringen en nieuwe onafhankelijke initiatieven.

Stadsvlucht is voor de Genkse VLD een van de grootste problemen die de ontwikkeling van Genk tot moderne en volwaardige centrumstad in de weg staan.

WONEN

Door een groot lot gemeentelijke bouwpercelen, o.a. via het aansnijden van de **woonuitbreidingsgebieden**, op de markt te brengen aan schattingsprijs, kan de druk op de markt verlicht worden. Na inventarisatie van alle mogelijkheden moet de stad de nodige gronden bouwrijp maken. De grootte van de percelen zowel als de prijzen moeten passen binnen het groeibeleid van de stad.

Genk moet de doelstelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, 7500 extra koopwoningen, realiseren. Het op de markt brengen van gronden en de verkoop van sociale huurwoningen dragen hiertoe bij.

De financiële reserves van de stad dienen aangewend te worden om de reële ambities van morgen te realiseren. Indien de stad de ambitie en de visie heeft een echte centrumstad te worden, een ambitie die wij met VLD-Genk delen, dan moeten alle middelen worden aangesproken om deze ambitie waar te maken.

Daarom moet een Genks **STADSWONINGFONDS** opgericht worden. Dit fonds moet dienen om lege en verloederde panden op te kopen, te renoveren en dan, in functie van het te ontwikkelen gebied of van de plaats en rol in de wijk, te verkopen aan schattingsprijs aan handelaren of particulieren.

Het fonds moet ook gezinnen die een eigen woning wensen te bouwen of te kopen financieel ondersteunen. Dit kan bijvoorbeeld door het verhogen van de renovatiepremies, te zorgen voor goedkopere leningen of woontoelages voor jongeren.

Een aanpassing van het **kadastrale inkomen** (KI) dringt zich absoluut op. Terwijl in verloederde winkelstraten nog steeds een hoog “KI” geïnd wordt steekt dit schril af tegen andere handelsstraten waar de waarde heel wat lager ligt. Revaloriseren van de dikwijls verouderde panden is aldus niet evident en leidt dikwijls tot zeer controversiële toestanden.

Eigenaars die alle moeite van de wereld doen om een leegstand pand te verkopen of te verhuren vinden geen klanten ondanks al hun inspanningen en worden gestraft via een heffing op leegstand of verkrotting. Huurgelden dekken zelden de kosten dus zien veel eigenaars, die zeker niet speculeren maar hun spaarcenten wensen te valoriseren, zich verplicht hun panden leeg te laten en trachten ze te verkopen aan de “meest biedende”...

De burgemeester kan een belangrijk initiatief nemen in dit dossier. Sinds 1997 pleit VLD-Genk voor een aanpassing van het “KI” in verloederde handelsstraten. Een verlaging van het KI per sector, zeker in de verloederde winkelstraten waar nu het KI belachelijk hoog ligt. Dit kan op vraag van de burgemeester of een groep eigenaars maar dan liefst gedragen door de lokale overheid.

VLD-Genk wil de invoering van de ‘**eerste woning aankoopcheque**’. Dit betekent dat de stad de aankoop van een eerste woning stimuleert door na kopen of bij nieuwbouw de nieuwe particuliere eigenaar, nadat die 5 opeenvolgende jaren die woning betrokken heeft, een cheque ter waarde van 2% van de oorspronkelijk betaalde prijs te gunnen met een maximum van 2500 euro.

Huisjesmelkers moeten aangepakt worden door het uitvoeren van stille controles op het gebied van hygiëne, sanitair en brandveiligheid.

De stad moet bij aanpassing- of renovatiewerken in de wijken het gezamenlijke overleg stimuleren zodat grotere groepen gelijktijdig aan een goedkopere prijs kunnen verbouwen.

De Ruimtelijke Uitvoeringsplannen (de zogenaamde RUP's of de vroegere BPA's) moeten soepeler worden en beter aangepast worden aan het modern wonen. De huidige plannen zijn vaak te strikt en niet aangepast aan de wensen en mogelijkheden van jonge gezinnen.

De Genkse bevolking moet voorbereid worden op een energietekort. Er is meer informatie nodig over **energiebesparing** en alternatieve vormen van energievoorziening. De inspanningen van de stad voor aanmoedigen van energiebesparende maatregelen moeten opgevoerd worden.

SOCIALE HUISVESTING

Het grote aantal sociale HUURwoningen beïnvloedt in belangrijke mate de samenstelling van de bevolking. De cijfers in Genk steken schril af met die van de ons omringende gemeenten. Genk blijft een sociaal sponseffect uitoefenen op de hele omgeving en dreigt er op termijn zelf het slachtoffer van te worden.

8.800 mensen of 14% van de totale bevolking zijn gehuisvest door de sociale huisvestingsmaatschappij Nieuw Dak. En er staan nog eens 2068 kandidaten op de wachtlijsten.

De sociale huisvestingsmaatschappij bezit 3 285 woningen of 13,66 % van het totale woningaanbod in Genk (24036 woningen). Dat is 2,5 keer het Vlaamse gemiddelde!

Het aantal sociale HUURwoningen, nu 13,5%, moet omlaag naar 8%. Dit kan door er sociale KOOPwoningen van te maken. Concreet betekent dit het verkopen van 1000 van de 3500 huurwoningen. Huurders moeten er dan ook toe aangezet worden hun sociale woning te kopen.

De sociale huurwoningen en de 2800 huurders op de wachtlijsten moeten verdeeld worden over heel Limburg. Een belangrijke rol is hier weggelegd voor de burgemeester en de schepenen van wonen of ruimtelijke ordening die overleg moeten plegen op bovenlokaal/provinciaal niveau.

De sociale huisvestingsmaatschappijen, die kunnen pronken met veel grondbezit, moeten daarnaast hun gronden bouwrijp maken en verkopen aan of laten bebouwen door alle klassen van de bevolking.

Het puntensysteem bij het toekennen van sociale woningen moet rechtvaardiger. Het reglement moet beter gericht zijn op de Genkenaar zelf, het aantrekken van nieuwe bewoners, en op het organiseren van een sociale mix.

Ook de sociale woningen moeten architecturaal aantrekkelijker zijn.

Er moet een overkoepelende centrale dienst, een ombudsdienst huisvesting, komen met als doel het verlenen van informatie en bijstand. De dienst moet een gevarieerd woonaanbod kunnen aanbieden via de sociale huisvestingsmaatschappijen en de privé-huurders, voor een gevarieerde groep: jonge gezinnen, grote gezinnen, senioren, Genkenaren, niet-Genkenaren, ... Deze ombudsdienst moet bekwaam zijn en neutraal kunnen samenwerken met de ruimtelijke ordening. Zij moet perfect kunnen inspelen op de vraag en het aanbod.

Het zou nuttig en wenselijk zijn om aangepaste woonegelegenheden voor senioren in de winkelstraten zoals de Vennestraat, de Stalenstraat, Hoevezavel, de Landwaartslaan en het Centrum te promoten. Ook aan voorzieningen voor huisdieren dient gedacht te worden.

RUIMTELIJKE ORDENING EN OPENBARE WERKEN

Als centrumstad is Genk er nooit in geslaagd een geheel te vormen. Zij die ooit de plannen uittekenden, konden ondanks enkele prachtige voorbeelden van geïntegreerd wonen, met als exponent de 1ste cité van Winterslag, geen zinnig antwoord geven op de echte behoeften van de bewoners.

Het gevolg hiervan is dat Genk zowat om de 10 jaar een bouwverf wordt omdat men dan weer een nieuwe visie wenst uit te werken. We hebben geen behoefte aan megalomane projecten waar uiteindelijk weinigen om vragen. De Genkenaar is beter gediend met wat kleinschalige en vooral gezellige projecten die meer aandacht besteden aan de verfraaiing en leefbaarheid van de woonwijken. Geen grote sociale projecten dus, maar wel inbedding in bestaande uitbreidingen en verkavelingen

Alle projecten moeten echter ingepast worden in een totaalvisie, rekening houdend met de echte noden op gebied van economie, milieu en veiligheid.

Gezien elke wijk van Genk verschillend is, verschillende noden heeft en een andere aanpak vraagt, is een grotere betrokkenheid van de bewoners via een buurtraad voor ons een prioriteit. Een representatieve samenstelling van de bevolking dient onder toezicht van de lokale overheid de plaatselijke problemen te situeren en voor te leggen. Hiervoor dienen werkingsmiddelen voorzien te worden.

Sociale en residentiële woningen moeten geïntegreerd worden in dezelfde wijk, de zogenaamde 'sociale mix' moet nu eens werkelijkheid worden.

De groene zones moeten behouden worden.

Bezwaarschriften moeten correct behandeld worden.

Het eigendomsrecht is een fundamenteel recht. Onteigeningen moeten zoveel als mogelijk vermeden worden en op een rechtvaardige manier afgehandeld worden.

De wijken moeten geherwaardeerd worden naar het model van de 1ste cité van Winterslag of de buurt van de Herenstraat in Waterschei. De winkelstraten, Vennestraat, Hoevezavel, ... moeten opnieuw geïntegreerd worden in de wijken en in het hele Genkse concept. De verkrotting in de A. Dumontlaan, Stalenstraat, ... moet aangepakt worden.

Door de stad uitgevoerde werken, zowel in het centrum als in de wijken, moeten beter opgevolgd worden. Het kan vb. niet dat de fonteinen meer buiten werking zijn dan dat er water uitspuut.

De fietspaden moeten beter: vooral kruisingen, bochten e.d. zijn te smal. Er is een groot aanbod en nieuwe fietspaden zijn goed maar men mag niet vergeten ze te onderhouden!

In Genk is er veel groen, maar bijna enkel dennenbomen (door het mijnverleden), wilde Amerikaanse eiken en vogelkers. Deze bossen moeten omgevormd worden met mooie inlandse bomen.

UW JOB

‘Werk voor de Genkenaar in Genk’

Werkgelegenheid is nog steeds de hoeksteen van de problematiek die zich in Genk stelt. Tewerkstelling van de Genkse bevolking is voor de VLD dan ook een van de belangrijkste prioriteiten.

De werkloosheid in Genk ligt nog steeds beduidend hoger dan in de ons omringende gemeentes. De stad Genk is nochtans de derde grootste industriestad van Vlaanderen en beschikt over verschillende troeven: een goede ligging en bereikbaarheid en veel beschikbare ruimte. Helaas werden er veel te veel plannen gemaakt en was er weinig concreets. De tewerkstelling concentreert zich in de auto-industrie, waardoor ze conjunctuurgevoelig is, en ze is vooral gericht op laaggeschoolden. De werkloosheid bij jongeren is in Vlaanderen, na Antwerpen, het laagst in Genk.

Het kan niet meer zijn dat we trachten onze kinderen de best mogelijke opleiding te geven en ze daarmee verplichten een job te zoeken ver van huis. We moeten voor hen, met het diploma dat ze behalen, jobs kunnen creëren in Genk. Dit betekent dus creatie van arbeidsplaatsen zowel voor laag- maar ook voor hooggeschoolden.

Het lokale tewerkstellingsbeleid moet hierop gericht zijn. Een aanzet hiervoor kan een lokale overleg- en tewerkstellingskoepel zijn, waar de stad in nauwe samenwerking met verschillende organisaties – werkgevers, werknemers, scholen, VDAB, de interim-sector, ...- een speciaal ‘Jongerenplan’ uittekent waarin de doelstellingen staan genoteerd. Uiteraard moet dit leiden tot concrete actiepunten.

Belangrijk is de creatie van meer stageplaatsen zodat meer stage-uren kunnen ingevuld worden. Hierdoor kunnen jongeren ervaring en kennis opdoen en bedrijfsstructuren leren kennen.

De VDAB speelt een cruciale rol bij het leiden van jongeren naar een geschikte arbeidsplaats. Stad en VDAB moeten daarom werk maken van het aanstellen van extra jongerenconsulenten, die enkel jongeren moeten begeleiden.

Het aantrekken van nieuwe ondernemingen, waaronder vooral KMO's, en het ondersteunen van de eigen ondernemingen spelen hierbij ook een zeer belangrijke rol.

Een **schepen van industrie en KMO of een echte schepen van economie** kan een actieve politiek inzake economische prospectie voeren met de promotie van Genk als vestigingsplaats voor nieuwe ondernemingen. Deze schepen kan zorgen voor een duidelijk extern beleid naar de Euregio en de Vlaamse Gemeenschap toe. Hij of zij neemt zowel de taken van het grondbeleid als die van de strategische planning op zich.

De stad Genk moet zichzelf ‘verkopen’ naar ondernemingen toe, wat een zeer belangrijke taak is van de nieuwe schepen van industrie.

Genk moet haar plaats als een van de belangrijkste industriesteden behouden en dat wil dus zeggen groeien!

Het is de laatste jaren duidelijk geworden dat Genk minder afhankelijk moet worden van de auto-industrie maar ook en vooral moet mikken op KMO's en kennistechnologie. Tewerkstelling moet dus vooral georiënteerd worden naar KMO's. Dit betekent de ondersteuning van een reconversie van basisindustrie naar kleine ondernemingen op onze ruime industrieterreinen.

De ontwikkelingen in Waterschei, met vb. het hoogwaardigheidspark, zijn een stap in de goede richting maar helaas wel laat

Genk moet **nieuwe ondernemingen aantrekken**.

Het belangrijkste is natuurlijk het creëren van een investeringsvriendelijk klimaat: de ondernemingen moeten als het ware naar Genk worden 'gelokt'. Belangrijk hierbij is een gunstige fiscaal klimaat, met andere woorden een verlaging van de fiscale druk, en een goede bereikbaarheid door een degelijke en aangepaste infrastructuur.

Ondernemingen verwachten een snelle en vlotte afhandeling van hun dossiers door de gemeentelijke overheid.

Een snelle, veelvuldige, correcte en duidelijke communicatie over de stand van zaken en afhandeling van het dossier is hierbij essentieel.

Op het vlak van administratieve vereenvoudiging, zowel op het gebied van regelgeving als van kosten, kan de stad grote stappen vooruit zetten door te kappen in het dichte regelbos als door 'unieke gegevensinzameling'. Bedrijven zullen hierdoor in hun contacten met de stadsdiensten (leefmilieu, stedenbouw, ...) niet telkens dezelfde informatie moeten doorgeven.

Bedrijvencentra waar jonge ondernemingen de eerste jaren een aantal gemeenschappelijke diensten zoals onthaal, secretariaat en boekhouding kunnen delen moeten aangemoedigd worden.

Eigen ondernemers moeten meer kansen en ondersteuning krijgen!

De eigen Genkse ondernemers moeten meer mogelijkheden krijgen. De zogenaamde 'Klim op' leningen waren succesvol tijdens de reconversie. Waarom kunnen we de principes van toen nu niet toepassen naar onze eigen kleine ondernemingen? Een fonds ter financiering van jonge ondernemingen kan hier soelaas bieden.

Deze kleine bedrijven moeten zich ook kunnen vestigen op onze industrieparken, waar niet enkel de grote bedrijven thuis horen.

Voor de kleine **handelszaken** moet de stad een versterkend stadskernbeleid voeren om het centrum niet te verwaarlozen zodat er een evenwicht is met de grotere handelszaken in de rand, zoals vb. de Hasseltweg.

Via een handelspandenfonds in samenwerking met privé-partners kan de handelsfunctie in de stadskern versterkt worden. Zo kan snel een antwoord worden geboden op de 'blinde vlekken' die dodelijk zijn voor handelaars in bloeiende winkelcentra zoals bijvoorbeeld Shopping Drie.

De stad Genk moet maximaal gebruik maken van de formules van koopzondagen of het avondwinkelen promoten.

De stad moet een horecavriendelijk beleid voeren. Dit gebeurt ook door kleine maar belangrijke maatregelen zoals een eerlijk en rechtvaardig 'terrasreglement'.

Het overleg tussen stadsbestuur en industrie en middenstand moet beter en in wederzijds vertrouwen. Aansluitend op Vision On Creation moet de speciale Task Force, die een strategische visie en een actieplan zal ontwikkelen voor de uitbouw van Genk tot economische en logistieke poort, meer zijn dan een verkiezingsstunt en een praatbarak. De Task Force heeft een drievoudige taak: het verankeren van de bestaande tewerkstelling in de klassieke industrie, verdere ontwikkeling van de logistiek en het uit de grond stampen van een kenniseconomie.

UW MOBILITEIT

Zowel een vlotte mobiliteit als een absolute verkeersveiligheid houden rechtstreeks verband met zowel de persoonlijke levenskwaliteit als met de economische ontwikkeling. Er is dus nood aan een beleid dat zorgt én voor de leefbaarheid én voor bereikbaarheid. De stad speelt hierbij, als lokale wegbeheerder, een sleutelrol.

VLD-Genk wil een minder-hinder-beleid. Dit houdt in dat de stad meer overlegt met nutsbedrijven om hun werkzaamheden aan de openbare weg te bundelen (Interelectra, Belgacom, De Lijn, de watermaatschappij, ...)

De stad moet werken met beloningssystemen voor aannemers die vroeger dan gepland de werf rond krijgen en strenger optreden bij het niet respecteren van het bestek waarin waarborgen moeten voorzien zijn over de kwaliteit van de aanleg, de maximale bereikbaarheid van handelszaken en woningen en een mobiliteitsvriendelijke fasering van de werken.

Het 'stand still' principe, waarbij bovengrondse parkeerplaatsen verdwijnen wanneer er ondergrondse bijkomen, moet worden afgeschaft.

In het personenvervoer kunnen taxi's een belangrijke rol spelen, zowel voor ouderen, zwakkeren en jongeren. De stad moet daarom initiatieven nemen om het taxigebruik te promoten en een taxivriendelijk beleid te voeren. Zo moeten taxi's, zoals in de grote steden, gebruik kunnen maken van de busbanen.

De verkeersdrempels die niet reglementair zijn en dus te hoog zijn volgens de huidige wetgeving, moeten zo snel als mogelijk aangepast worden.

De verbinding met Zonhoven moet verbeterd worden en dit in overleg met de gemeente Zonhoven. Het kan niet dat mensen als het ware de autosnelweg moeten gebruiken om op een comfortabele manier vanuit Zonhoven naar Genk te komen en andersom.

Er moet een einde komen aan het transitverkeer dat het knooppunt Lummen omzeilt door de Westerring te gebruiken als verbinding tussen E313 en E314. De stad moet hier initiatieven nemen.

Er moet eindelijk werk gemaakt worden van de lightrail tussen Hasselt en Genk. Dit kadert in onze visie rond de bipool Hasselt-Genk, waarbij de Hasseltweg en de lightrail als het ware de navelstreng vormen.

De ontsluiting van KRC Genk via Oplabbeek naar Noord-Limburg toe is een must. De Torenlaan moet zo ontlast worden.

Op 4 augustus 2006 ondertekenden het stadsbestuur en de Motorcycle Action Group (MAG) een charter voor een motorvriendelijke infrastructuur in Genk. Het charter bevat een aantal afspraken tussen stad en MAG. Zo engageert de stad zich om bij het ontwerp van nieuwe straten of buurten rekening te houden met enkele aandachtspunten die belangrijk zijn voor motorrijders, zoals vb. parkeerplaatsen voor motoren, schampblokken, een minimum aan verfmarkering, zo weinig mogelijk gebruik van hoekige en puntige elementen bij rotondes en wegen, geen vangrails die ophangen aan I-profielen, geen zichtbeperkende elementen, ...

VLD-Genk was vragende partij voor dit charter en zal er op toe zien dat het ook wordt nageleefd.

Parkeerbeleid

Genk was tot voor kort een graag bezochte stad gezien haar grote parkeermogelijkheden. Maar net zoals in vele andere steden betekent de parkeerproblematiek de dood voor vele centra. Parkeren is veel te duur, kortparkeren moet betaald worden, ... Het gratis 'sluikparkeren' in de woonzones nabij centrum is een teken van het falend parkeerbeleid in het centrum. Mensen trekken weg en kopers blijven weg.

Het parkeerbeleid moet daarom herzien worden.

Het nieuwe parkeerreglement dat in januari 2002 in voege trad, hield nauwelijks of geen rekening met de bewoners, handelaars, personeel en dienstverleners (verplegers, artsen, ...) in het stadscentrum. De VLD had bij de verhoging van de tarieven nochtans een akkoord met de meerderheid om ook een oplossing te vinden voor het parkeren van bewoners, handelaars, personeel en dienstverleners.

Om onze vraag kracht bij te zetten, bestudeerden we het parkeerbeleid van andere centrumsteden en we stelden vast dat Genk de enige stad was zonder een echt, goed parkeerbeleid. In maart reikten we de meerderheid constructieve oplossingen en alternatieven aan, zoals o.a. gratis kortparkeren en een middagtarief van 12 tot 14u. Gedurende ongeveer 10 opeenvolgende gemeenteraden vroegen de VLD-fractieleden oplossingen voor de parkeerproblematiek en in het bijzonder voor bewoners, handelaars, personeel en dienstverleners.

De meerderheid weigerde stevast en voerde enkel de Piaf-meter in. Pas nu, in het verkiezingsjaar, is er eindelijk het Genker kwartier.

VLD-Genk eist daarom om einde te maken aan de parkeerproblemen in het centrum, door de invoering van de bewonerskaart en een oplossing voor handelaars, personeel en diensten. Daarnaast moeten ook de uren waarin het gratis parkeren is in de stad, aangepast worden. Op dit ogenblik moet er niet betaald worden tussen 13u en 14u. Heel wat bedrijven en handelszaken lassen hun pauze echter in tussen 12u en 12u30. Het is dan ook veel interessanter om gratis parkeren toe te staan tussen 12u en 14u. Veel meer mensen kunnen er dan gebruik van maken en de drempel zal lager liggen om in de stad te gaan lunchen.

Een overzicht van de verschillende situatie's:

- langparkeren: bij voorkeur in de stadsrand en gratis, in combinatie met openbaar vervoer naar het centrum.
- werk-parkeren: bij voorkeur in samenspraak met de belangrijkste werkgevers, maar ook voor andere werknemers op een aanvaardbare plaats en voor een redelijke kostprijs (ook dit hoort nu eenmaal bij een centrumfunctie)
- woonparkeren: parkeren voor inwoners van de binnenstad bij voorkeur met een bewonerskaart, ofwel op speciaal voor hen aangelegde en gereserveerde kleine "wijk of woonstraatparkings" (het wonen in de binnenstad moet aangemoedigd en niet ontraad worden)
- kortparkeren en winkelparkeren: op vlot bereikbare plaatsen nabij de winkelstraten of de te bezoeken locaties aan aanvaardbare prijzen voor een beperkte tijd, met een gratis eerste half uur of uur. Deze vorm van parkeren mag niet dominant zijn, maar in harmonie met b.v. woonparkeren. Het hele parkeerbeleid mag niet enkel hierop zijn afgestemd en georganiseerd.

Het station heeft als knooppunt van verschillende vervoersmiddelen – trein, bus, taxi en personenwagens – een centrale plaats in de aanpak van het mobiliteits- en parkeerprobleem. Op die plaats kan een groot aantal auto's gestald worden in het centrum van Genk. Via een PPS waarbij een goed akkoord met de privé-uitbater belangrijk is, moet de parkeercapaciteit drastisch verhoogd kunnen worden en dit met betaalbare tarieven. Zo kan de prijs in het hele centrum gedrukt worden.

Verkeersveiligheid.

De onveiligheid in het verkeer moet ook op lokaal vlak aangepakt worden. Sensibilisering naar alle weggebruikers toe blijft noodzakelijk, net als het investeren in veilige, toegankelijke, bereikbare en bruikbare infrastructuur, in het bijzonder afgescheiden fietspaden waar mogelijk. Tevens moet de doortocht van zwaar verkeer door het centrum ontmoedigd worden en beperkt tot het strikt noodzakelijke. Dit betekent onder meer geen transitverkeer via de Europalaan.

Waar de stad vaststelt dat meer dan 75% van de automobilisten hoger dan de toegelaten snelheid rijdt, moet de stad de weg herinrichten op een manier dat de automobilisten aangezet worden tot trager rijden of dat een hogere snelheid veilig kan worden toegelaten.

De zone 30 in schoolomgevingen moet aangeduid worden met variabele borden zodat buiten de schooluren en tijdens de vakantieperioden deze borden kunnen worden aangepast.

De verkeersinfrastructuur moet ontworpen worden met een gezond verstand: woon- en verkeersfunctie moeten gescheiden blijven. Deze fundamentele keuzes heeft men nooit gemaakt. Men leidt soms lokaal verkeer af naar wegen die supralokaal bedoeld zijn (vb Zonhoverweg).

Veel fietspaden aanleggen is één, ze onderhouden is een ander. Veilige fietspaden is de prioriteit.

Kortstondige stopplaatsen voor auto's aan de scholen verhogen de veiligheid van jongeren en adolescenten.

Een permanente verkeersopvoeding moet leiden tot een mentaliteitswijziging en een solidariteitsgevoel van alle weggebruikers. Daarom pleit VLD-Genk ook voor een snelle en duidelijke bestraffing van verkeersagressie.

Wij vragen meer verkeersduidelijkheid aan de rotondes en een nauwere controle op snelheidsovertredingen binnen de zones 30 tijdens de schooluren.

UW VEILIGHEID

Het onveiligheidsgevoel blijft een reële handicap voor de toekomst van Genk. Kleine criminaliteit, drugs, illegalen, vandalisme en hooliganisme zijn spijtig genoeg dagelijkse kost.

De VLD-Genk wil de lokale politie in Genk, die mede dankzij de politiehervorming, een performant korps is geworden, ondersteunen in de aanpak van de criminaliteit. Deze aanpak moet integraal zijn, d.w.z. niet alleen gericht op het preventief (meer toezicht) of repressief (meer opgeloste misdrijven) verhogen van de pakkans, maar ook op pro-actief ingrijpen (van bij de eerste signalen dat het begint fout te lopen) en op het actief blijven opvolgen van probleemgevallen, met als sluitstuk een lik-op-stuk beleid, ofwel vanwege het parket, zoniet vanwege het lokaal bestuur zelf.

Een belangrijk punt in de veiligheidsproblematiek is het snel en duidelijk straffen van criminelen. Nultolerantie is hierbij een belangrijk gegeven, maar dan wel geen nultolerantie om ook de mensen te treffen die geen 'criminele' bedoelingen hebben.

Nultolerantie kan bereikt worden indien de burgers elk delict melden, d.w.z. aangifte ervan doen bij de politie. De politie kan haar werk immers niet doen indien ze geen weet heeft van alle daden. Pas na aangifte kan een onderzoek gevoerd worden. En de politie doet dit heus wel. Soms kan het dat de daders pas na een jaar worden opgepakt maar op termijn werkt dit. Op die manier kan de kleine kern die vaak verantwoordelijk is voor het merendeel van de criminaliteit aangepakt worden. Het is evenwel noodzakelijk dat de klager geïnformeerd wordt over het gevolg dat aan zijn klacht werd gegeven en over de stand van zaken.

Maar veiligheid is niet enkel een zaak voor de politie. Het is iets waar we allen aan moeten werken. De sociale controle moet dus gestimuleerd worden. Noodzakelijk is dat de natuurlijke controle-elementen in de wijken ondersteund worden zodat in de eerste plaats de bewoners zelf elkaar het 'veiligheidsgevoel' geven dat zij niet alleen zijn.

In de aanpak van de overlast, is het belangrijk het instrument van de gemeentelijke administratieve sancties, te gebruiken en te verbeteren. Een permanente evaluatie en bijsturing is nodig. Een kordate aanpak van de overlast heeft resultaat in de aanpak van het onveiligheidsgevoel.

UW VRIJE TIJD

De Stad Genk heeft op het vlak van fuiven vooruitgang geboekt. Er zijn de partybox, de fuifwijzer en de fuifkalender. Wat infrastructuur betreft, zijn er enkele zalen en met het jeugdcentrum zal er ook in het centrum gefuifd kunnen worden. Er moet echter blijvend over gewaakt worden dat er voldoende zalen, klein en groot, zijn, dat ze voldoen aan de nodige veiligheidsvoorschriften en dat ze geschikt en aantrekkelijk blijven voor de jeugd om fuiven te organiseren. De bestaande zaaltjes moeten dus beter uitgerust worden.

Een groot deel van de Genkse jeugd, voor wie bijvoorbeeld het lokale fuifaanbod niet voldoende is of aan wie die niet besteed is, is echter verplicht om uit te wijken naar andere steden en gemeenten.

Dit komt omdat de stad tot nu toe heeft gekozen om ‘uitgaan in Genk’ niet als beleidspunt op te nemen. Genk heeft als centrumstad geen echt horeca- en uitgaansbeleid. Om van Genk een bruisende centrumstad te maken is er nood aan een visie die een uitgaansvriendelijk Genk kan organiseren.

Dit hoeft niet noodzakelijk overlast mee te brengen. Geluidsoverlast kan met de huidige isolatienormen beperkt worden en de stad dient de veiligheid te garanderen. Strenge controles en maatregelen zijn dus noodzakelijk.

Het is natuurlijk zo dat dit grotendeels spontaan moet groeien, maar een stadsbestuur kan wel het kader creëren, samen met de lokale horeca en de jongeren. Horeca en verenigingen die initiatieven willen nemen, en die zijn er heus wel, moeten niet worden tegengewerkt door allerlei reglementen maar aangemoedigd en ondersteund worden. Er moet enkel over gewaakt worden geen nieuwe knelpunten, problemen of overlast te veroorzaken.

Het initiatief voor het organiseren van grotere evenementen en manifestaties mag geen monopolie zijn van stadsbestuur en feestcomité. Horeca moet meer kunnen participeren, organiseren en een centje kunnen meepikken. De grotere manifestaties zoals Muziek in de Stad, Genk on Stage, Genk on Ice, Toneel op de Markt, zelfs de wekelijkse markt, ... moeten ook bekeken worden als zijnde ten voordele van de horeca. De stad hoort deze evenementen meer te coördineren dan te organiseren en meer hand- en spandiensten leveren aan organisatoren. Er moet met andere woorden meer ruimte zijn voor privé-initiatief.

De ontwikkelingen op de mijnterreinen in Winterslag, C-Mine, kan de uitbouw van een uitgaansbuurt met zich mee brengen, die niet noodzakelijk concurrentieel moet zijn met centrum. Via pendelbussen kan er een goede verbinding tot stand worden gebracht.

De stad Genk moet eindelijk eens werk maken van het aantrekken van een grotere discotheek. De nodige contacten leggen en randvoorwaarden creëren kunnen ervoor zorgen dat uitbaters geïnteresseerd geraken om ook in Genk een discotheek te openen.

Genk on Ice hoort niet thuis in de Limburghal, maar in het centrum. Tijdens de kerstperiode moet getracht worden om nog meer een echte ‘kerstsfeer’ te creëren in het centrum.

Is het podium of de kiosk op de markt een monument of een gebruiksmiddel? Kan hier niet meer mee worden gedaan?

Om niet enkel centrumgericht te werken kan men wekelijks een bepaalde straat afsluiten en er een sportieve of culturele activiteit laten plaatsvinden (b.v. volleybal): dergelijke initiatieven kunnen op wijkniveau genomen worden, maar het is belangrijk te zorgen voor een overkoepeling van de verschillende wijkniveaus.

Een belangrijke hinderpaal voor jongeren bij hun avondlijke weekendactiviteiten is de mobiliteit. Het is immers niet evident om overal te geraken, en dit op een veilige manier.

Daarom moet de stad nieuwe afspraken maken met de Lijn. Indien er pendelbussen mogelijk zijn voor de markt op donderdag, waarom zou dat dan niet kunnen op vrijdag- en zaterdagavond? Zo krijgen jongeren de kans om zonder risico's leven in de stad te brengen.

Daarnaast moeten jongeren meer gebruik kunnen maken van taxi's. Dit kan via taxicheques of een taxipas.

Een mogelijk voorbeeld: jongeren tussen 16 en 30 worden aangemoedigd om in de uren dat er geen openbaar vervoer beschikbaar is, taxi's te gebruiken. De jongeren betalen 5 euro voor een taxicheque waarvan de waarde een stuk hoger ligt. Aan het gebruik van de cheque kunnen wel voorwaarden worden gesteld, zoals het beperken van de actieradius tot een aantal kilometer buiten Genk.

Op die manier kunnen jongeren veilig en goedkoop op hun bestemming geraken. Een taxivriendelijk beleid, met voldoende standplaatsen voor de taxi's, is dan wel nodig.

SPORT

Sport heeft meerdere functies: participatie in het Genkse samenleven, ontspanning en gezondheid zijn de peilers van een gezond sportbeleid. Ook in een sportbeleid geldt het principe van verscheidenheid. Sport stopt immers niet bij voetbal. Sport moet een verscheidenheid aan disciplines zijn en de Stad moet de mogelijkheid verschaffen om deze te kunnen beoefenen.

De taak van de lokale overheid bestaat erin om, best via een PPS, de nodige infrastructuur aan te bieden.

In eerste instantie betekent dit een aantal vaste lokalen, verspreid over de verschillende wijken. De multidisciplinaire campus in Winterslag is het voorbeeld. Wel moet gewaakt worden over de goede ligging van de terreinen. Dit betekent niet dat elke sportclub- of vereniging een eigen lokaal of terrein moet hebben. Een aantal kwalitatief goede terreinen die gedeeld kunnen worden zijn mogelijk.

Daarnaast moet er in Genk ook een multifunctionele sporthal of 'omnisport' komen, waar zaalsporten op topniveau hun plaats kunnen vinden.

Er moet in Genk immers plaats zijn voor zowel amateursport als sport op topniveau.

Het gevarieerde sportaanbod in de door de stad beschikbaar gestelde sportinfrastructuur moet samen gaan met de nodige en bekwaame begeleiding in het kader van recreatie, opleiding en doorgroei naar topsport. Het kan niet, om het voetbal als voorbeeld te nemen, dat er ondanks een topsportschool, een jeugdopleidingscentrum en een topper in 1ste klasse bijna geen enkele Genkse jongere doorstroomt naar het 1ste elftal.

De jongeren moeten een polyvalente opleiding krijgen onder begeleiding van trainers, monitoren en begeleiders die deskundig opgeleid zijn. Dit kan door het tot stand brengen van een sportacademie, naar analogie met de muziekacademie. Sport is voor jongeren immers, net zoals muziek, een middel om te ontspannen en zich maatschappelijk te ontplooiën.

VLD-Genk pleit daarom voor een PPS in de sport waarbij overheid, clubs, onderwijs en privé-initiatief samen werk maken van een degelijk sportbeleid in Genk, zowel wat betreft infrastructuur als begeleiding. Een voordeel hiervan is dat er een optimale benutting zal zijn van de aangeboden infrastructuur zodat jongeren op eenzelfde campus een keuze zullen kunnen maken voor verschillende sportdisciplines.

De sportacademie kan ook soelaas bieden op financieel vlak. We hebben immers kunnen vaststellen dat er een grote financiële drempel is voor kinderen die willen sporten. Vaak weerhouden hoge lidgelden ouders om hun kinderen lid te maken. Begrijpelijk, zeker als je meerdere kinderen hebt. Het is daarom belangrijk om iedereen de mogelijkheid te geven om te kunnen sporten. Verdere ondersteuning van de sportclubs is nodig, eventueel gekoppeld aan de voorwaarde van lagere lidgelden. De sportacademie kan een alternatief bieden voor kinderen die niet onmiddellijk weten welke sport ze willen beoefenen of die niet noodzakelijk competitief en elke weekend willen sporten. Daarom stellen wij, als aanvulling op de bestaande sportkampen, een 'Sportpas' voor, waarmee kinderen tijdens het schooljaar op woensdagnamiddag onder begeleiding kennis kunnen maken met verschillende sporten, bijvoorbeeld op de schoolterreinen. Als kinderen dan voor een bepaalde sporttak kiezen, kunnen ze de stap naar een sportclub zetten, zonder de vrees van de ouders dat hun kind het na een korte periode al beu is en het betaalde lidgeld 'weggegooid' wordt.

CULTUUR

De stad moet de voorwaarden en het klimaat scheppen waaronder burgers zich op alle vlakken vrij kunnen ontplooien. Cultuur is een venster op onze samenleving. Een liberaal cultuurbeleid creëert de voorwaarden waarbinnen iedereen zelf en met respect voor de ander op zijn of haar manier aan cultuur kan deelnemen. De permanente uitbouw van een breed, kwaliteitsvol en hoogstaand cultureel aanbod verdient dan ook de volle steun en aandacht van de stad. Niet alleen het vergroten en verbreden van cultuurparticipatie en cultuurspreiding, maar ook de mogelijkheden tot cultuurcreatie moeten daarbij een aandachtspunt zijn in het lokale cultuurbeleid.

VLD-Genk wil een cultuurbeleid op maat van de stad. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de relatie van cultuur t.o.v. de andere lokale bevoegdheidsdomeinen alsook met de privé-initiatieven.

Het culturele aanbod moet aangepast worden aan de volledige Genkse bevolking. Dit betekent een volwaardig aanbod voor alle bevolkingsgroepen. De verenigingen die dit aanbieden moeten ondersteund worden, maar de stad moet ook zelf buitenlandse groepen aantrekken van een kwalitatief hoogstaand niveau.

Er is nood aan degelijke infrastructuur en ondersteuningsmaatregelen op maat. Dit betekent niet enkel cultuurcentra, podia, bibliotheken maar ook repetitielokalen, ateliers,... Een herbestemming of herwaardering van bijvoorbeeld leegstaande panden of voormalige parochiezalen en kerken kan evengoed een optie zijn.

De stad Genk heeft echter geen nood aan een 'cultuurtempel'. Een Genkenaar die een cultuurtempel vraagt is te vergelijken met een Hasselaar die een Hasseltse voetbalploeg in 1ste klasse vraagt. Het is voor steden als Antwerpen en Gent al moeilijk om op het gebied van cultuurevenementen top te zijn. Is het niet beter om, aangezien Vlaanderen een dorp is, ervoor te zorgen dat de Genkenaar goedkoop vervoer ter beschikking heeft om naar die andere steden te gaan om die topevenementen te zien? Dit zou veel voordeliger zijn voor de stad Genk. Hiervoor kunnen afspraken gemaakt worden met andere steden.

Ondersteuningsmaatregelen kunnen financiële maatregelen zijn, maar ook logistieke (uitleendienst zoals micro's, tentjes, ...) en promotionele ondersteuning.

De uitbouw van een structurele samenwerking tussen cultuur en onderwijs is cruciaal. Culturele instellingen moeten hun aanbod afstemmen op onderwijsprogramma's en onderwijsinstellingen moeten aangeven waar en wanneer cultuur een rol in het onderwijs kan vervullen.

UW CENTEN

VLD-Genk wil de fiscale druk op zowel burgers als ondernemingen ook in Genk terugdringen en de drang naar nieuwe vormen van lokale belastingen, zoals de 'promotaks', ontmoedigen. De belastingdruk in Genk moet verminderen. **Genk moet fiscaal interessanter worden dan de omliggende gemeenten**, zodat de migratie van werkende mensen naar deze omliggende gemeenten kan stopgezet worden.

Langs inkomenszijde moet de stad een grondige evaluatie maken van de belastingen die zij heft. Zo kunnen een aantal belastingen afgeschaft worden en dan denken wij aan de belastingen die een arbeidsonvriendelijk effect hebben (vb. de belasting op motoren), belastingen die een initiatiefremmend effect hebben (vb. de 'promobelasting') en alle belastingen waarvan de inningskosten hoger liggen dan de opbrengst.. Wij pleiten eveneens voor een verlaging van de kadastrale inkomens in de verloederde wijken van onze stad.

Al de gemeentebelastingen ten laste van rechtspersonen moeten vervangen worden door één belasting.

Waar nuttig moeten de gemeentebelastingen vervangen worden door retributies.

Fiscale zegels moeten zoveel als mogelijk worden afgeschaft.

De onroerende voorheffing of personenbelasting moeten worden verlaagd.

- Verlaging van de onroerende voorheffing (de zgn. grondbelasting):

De gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing (de zgn. grondbelasting) moet verlaagd worden van **1100 opcentiemen** naar **1000 opcentiemen**. Hierdoor wordt de last van de zware KI's verzacht.

Door het verlagen van de opcentiemen maken we Genk niet alleen veel aantrekkelijker voor mogelijke nieuwe inwoners, maar scheidt dit eveneens een veel vriendelijker KM0- en bedrijfsgericht klimaat. Ook zij leveren een aanzienlijke bijdrage in de onroerende voorheffing.

- De personenbelastingen:

Momenteel bedraagt de gemeentebelasting op de personenbelasting **7 %**. In onze stad is zeker de ruimte om deze belasting te verlagen naar **6%**.

Het doel van deze belastingverlagingen is dubbel, nl. het verankeren van de huidige actieve Genkse bevolking die nu juist omwille van de lagere grondbelasting in de naburige gemeenten nog al te vaak wegtrekt uit Genk en het aantrekken van mensen naar onze stad. Genk moet doorgroeien naar een stad met 80.000 tot 100.000 inwoners. Door de aangroei van het bevolkingsaantal zullen ook de inkomsten via de personenbelasting gevoelig stijgen.

Ook op het gebied van de uitgaven moet er opgelet worden. Te dure projecten kunnen wegen op de lokale begroting waardoor bijkomende belastingen noodzakelijk worden. Geen overbodige uitgaven aan prestige projecten.

Waar het particuliere initiatief een voldoende en betaalbaar aanbod biedt, is er geen behoefte aan overheidsinitiatief. Ook waar privé-initiatief kan worden gestimuleerd moet een regierol worden verkozen boven een actief overheidsoptreden. Privé-initiatief kan ook betrokken worden via Publiek Private Samenwerking (PPS), wat de stad al heeft gedaan.

UW SAMENLEVEN

De samenlevingsproblematiek van de verschillende bevolkingsgroepen loopt als een rode draad door heel ons programma. Dit hangt samen met de visie van VLD-Genk op deze problematiek : er is geen apart beleid nodig, maar bij elk beleidspunt moet rekening gehouden worden met deze problematiek. Niettemin willen we hier toch enkele krachtlijnen weergeven.

In een vrije samenleving, in een groeiend Europa en een globaliserende wereld met steeds meer mobiliteit neemt de diversiteit onstuitbaar toe. Dit proces is niet zonder problemen en vraagt flexibiliteit van elkaar. De VLD wil een samenleving waarbij iedereen actief participeert, kansen krijgt om zich te emanciperen, en dat in een maatschappij die stoelt op respect voor de rechten, vrijheden en waarden die aan een moderne, liberale en democratische samenleving ten grondslag liggen (respect voor de democratische rechtsprincipes, recht op vrije meningsuiting, gelijkwaardigheid van alle burgers, scheiding tussen religie en staat). De VLD kiest daarbij resoluut voor een samenleving waar de individuele vrijheid centraal staat. Daarom wijst ze een strategie van assimilatie af, omdat het opdringen van rolmodellen de diversiteit en dus de vrijheid doodt. Ze wijst om duidelijke reden een samenleving af waar mensen in cultureel-etnische groepen naast elkaar leven, want zo worden mensen opgesloten in hun getto.

De diversiteit is gezien de 83 verschillende nationaliteiten en het feit dat 60% van de bevolking in Genk een naam van vreemde origine draagt, een belangrijk gegeven in de Genkse samenleving.

We proberen in Genk samen te leven, maar we leven nog steeds te veel langs elkaar.

Het kan niet meer zijn dat er in een moderne stad als Genk, met de gekende bevolkingssamenstelling, nog 2 niveaus zijn. Om het met een boutade te zeggen: voor de Belgen de gemeenteraad, voor de anderen de integratieraad. Dit kan niet meer. Er is geen behoefte aan een tweesporenbeleid, één voor de Belgen, één voor de anderen.

In Genk zijn we het stadium van integratie immers overstegen en moeten nu de stap maken naar participatie. De migrantenbewegingen moeten geïntegreerd worden in de gewone stedelijke raden. We geloven niet in doelgroepenbeleid, wel in de ontplooiing van elk individu.

Belangrijk aandachtspunt is natuurlijk de tewerkstelling. Genk kent de 2de hoogste jongerenwerkloosheid in Vlaanderen, waarvan de meerderheid allochtonen. Dit is onder meer te wijten aan een slechte oriëntatie en een verkeerde opleiding. Het is daarom absoluut noodzakelijk dat nieuwkomers zo vlug als mogelijk Nederlands leren. Zo kunnen ze hun schoolgaande kinderen beter opvolgen, en halen die kinderen op hun beurt betere resultaten.

Even belangrijk is er voor te zorgen dat allochtonen en autochtonen meer met elkaar in contact komen. Sociale wijken mogen geen getto's zijn, maar moeten plaats bieden voor iedereen, ongeacht afkomst of sociale klasse. Het stedelijk woonbeleid moet met andere woorden zorgen voor de sociale mix.

Ook het verenigingsleven speelt een belangrijke rol bij de integratie, participatie emancipatie van individuen uit minderheidsgroepen. Verenigingen die deze emancipatiegedachte in de praktijk brengen verdienen volgens de VLD alle steun. De subsidies aan zelforganisaties die segregatie aanmoedigen en bijdragen tot het op zichzelf terugplooiën van mensen in hun eigen culturele gemeenschap dienen daarentegen stopgezet worden.

Het culturele aanbod naar de migrantengemeenschap toe tenslotte moet hoogwaardig zijn en meer dan folklore.

UW WELZIJN

Het belang van het **OCMW** in het lokaal sociaal beleid kan moeilijk onderschat worden. Het OCMW wordt immers geconfronteerd met heel wat maatschappelijke problemen: verdoken armoede, laaggeschooldheid, mensen met een zwakke gezondheid, gefailleerden, mensen met een dramatische echtscheiding, mensen met schulden, jongeren in een problematische opvoedingssituatie of hulpbehoevende bejaarden. Het lokale welzijnsbeleid staat vandaag ook tegenover nieuwe uitdagingen: de vergrijzing van de bevolking, het leven op krediet en schuldenlast, laaggeschoolde langdurige werkloosheid, opvang van asielzoekers, mogelijke uitwijzingen of integratie en last but not least de budgettaire beperkingen van de lokale overheid. De VLD streeft telkens naar het aanreiken van nieuwe kansen, het ondersteunen van de zelfredzaamheid en het stimuleren van eigen verantwoordelijkheid.

Stad en OCMW voeren samen één lokaal sociaal beleid. Zij moeten zoveel mogelijk bestaande diensten en personeel integreren en hun sociaal beleid op elkaar afstemmen. De onderlinge samenwerking kan gestimuleerd worden door de OCMW-voorzitter als volwaardig lid op te nemen in het college van burgemeester en schepenen.

De sociale bijstand van 'zwakkeren' of 'tijdelijk zwakkeren' blijft een kerntaak van het OCMW en moet er in hoofdzaak op gericht zijn het zelfredzaam vermogen van de cliënten helpen te ontwikkelen. Diensten als schuldbeheer en budgetbeheer moeten niet enkel probleemoplossend werken maar ook preventief. In uitzonderlijke gevallen moet het OCMW zelfs verplicht schuldbeheer kunnen opleggen. Zoveel als mogelijk OCMW-cliënteel moet, al dan niet in het kader van een 'art. 60-contract', naar de reguliere arbeidsmarkt kunnen doorstromen via activering en begeleiding. Het systeem van dienstencheques kan daarbij een uitstekend middel zijn. Tevens dient er in sterke mate beroep worden gedaan op VDAB én uitzendkantoren. Samenwerkingsverbanden met interim-kantoren moeten immers gepromoot worden maar beiden dienen in deze ook gewezen te worden op hun verantwoordelijkheid terzake.

Het OCMW kan vrijwilligersdiensten opzetten als aanvulling op de professionele hulpverlening of ter ontlasting van de mantelzorger. Het OCMW speelt de rol van coördinator door vraag en aanbod bij elkaar te brengen. Bovendien waakt het over de vorming van de vrijwilligers, de verzekering van de vrijwilligers en over een correcte onkostenvergoeding.

Er bestaat vandaag een enorme behoefte aan **flexibele kinderopvang** voor jonge actieve gezinnen. De VLD wil dat de stad aan alle ouders informatie verstrekt over alle mogelijke vormen van opvang (publiek en privé) in de nabijheid. De stad beschikt ook over een overzicht van de beschikbare plaatsen voor opvang en kan de ouders hierover informeren. Naast het ondersteunen van het bestaande en goed uitgebouwde netwerk van opvangmogelijkheden (kinderdagverblijven, buitenschoolse opvang, ...) wil de VLD dat de stad daar waar mogelijk, binnen haar bevoegdheden, nieuwe privé-initiatieven voor meer flexibele kinderopvang ondersteunt en helpt uitbouwen. De keuzevrijheid van de ouders moet te allen tijde gewaarborgd blijven.

Daarnaast moet buurtkinderopvang moet worden gestimuleerd. Hierin zouden de bedrijven uit industrie- en kmo-zones een actieve rol kunnen spelen. Hierdoor kunnen moeder of vader hun kind(eren) in de omgeving van hun werk onderbrengen, zonder oeverloos te moeten rondrijden. De stad moet hier initiatief nemen en coördineren. Er is tevens nood aan meer occasionele- en weekendopvang. Op die manier zou het werk vlotter kunnen gecombineerd worden met de gezinstaken, wat iedereen ten goede zou komen.

Hoe kunnen we anders werkende mensen aantrekken of hier houden indien zij geen mogelijkheden hebben voor de opvang van hun kinderen tijdens de werkuren?

UW 2de JEUGD

De vergrijzing staat voor de deur. De groep 60-plussers groeit van 1.371.824 senioren in 2004 tot 2.081.318 senioren in 2050. Ook Genk zal geconfronteerd worden met de gevolgen van de vergrijzing. Het aantal 60-plussers in Genk zal binnen 20 jaar al verdubbeld zijn.

Hoewel heel wat senioren nog vele jaren actief blijven (soms professioneel, maar in ieder geval sociaal, cultureel, ...) stelt dit de stad en OCMW voor grote uitdagingen zowel in het betrekken van senioren bij het beleid als in het verstrekken van de nodige zorg en omkadering daar waar het privé-aanbod niet toereikend is en/of niet betaalbaar.

Er moet dus werk worden gemaakt van een plan dat voorziet in de opvang van senioren. Dit is dringend nodig, aangezien Genk volgens het Vlaams Gewest, ver achter staat voor wat betreft de nodige voorzieningen om onze senioren op te vangen. De normen worden niet gehaald.

Wat de serviceflats betreft, is er nog maar 3% gerealiseerd van de norm voor de komende 15 jaar. Wat de dagverzorgingscentra en kortverblijfcentra betreft, zal er, uitgaande van de huidige situatie, respectievelijk maar 47% en 19% van de nodige plaatsen ingevuld raken na 15 jaar.

Het enige waar Genk voorlopig goed scoort zijn de rusthuizen: vorig jaar was 93% ingevuld. Die invulling zal echter zakken tot 61% binnen 15 jaar.

Genk zal dus dringend het geweer van schouder moeten veranderen. In plaats van iedereen naar de rusthuizen te sturen zal er ook geïnvesteerd moeten worden van andere vormen van opvang.

Het zal noodzakelijk zijn om ook privé-partners hierbij te betrekken en initiatieven van ontwikkelaars te ondersteunen. Ook hier kan PPS een meerwaarde bieden.

Senioren moeten zolang als mogelijk in hun eigen omgeving kunnen blijven wonen en moeten daartoe ook gestimuleerd worden. Daarom moet op de eerste plaats thuiszorg alle kansen krijgen

De senioren moeten beroep kunnen doen op een seniorenconsulent die een inventaris opmaakt van de noden en de senior in contact kan brengen met de nodige dienstverlening en zorg. Hij brengt hen tevens op de hoogte van het aanbod van het verenigingsleven. De installatie van een gebruiksvriendelijk oproepsysteem bij bejaarden thuis is een echte basisuitrusting.

Het verblijf in eigen huis kan mogelijk worden gestimuleerd worden tussen te komen in de kostprijs van de aanpassing.

Ook de zogenaamde 'kangoeroewoningen' kunnen hiervoor zorgen en bij bouwprojecten moet dit bijgevolg gestimuleerd worden.

Indien dat niet meer kan, moet de voorkeur worden gegeven aan goede, kleinschalige en betaalbare opvang van bejaarden die niet meer kunnen opgevangen worden in de thuiszorg.